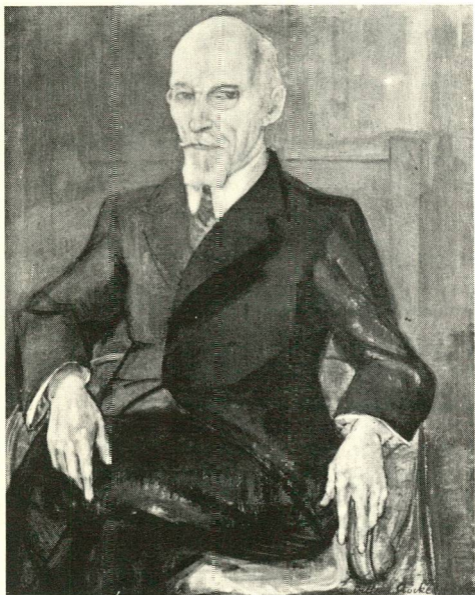

STOCKE, Evarist, oogarts (Nazaret 5 december 1872 - Gundelsheim, Württemberg, 16 december 1944).

E. Stocké door zijn zoon Willem Stocké (1935).

Na de humaniora aan het college te Roeselare studeerde hij geneeskunde aan de Leuvense universiteit en vestigde zich a.s arts te Beveren-Waas. Hij

specialiseerde zich in de oogheelkunde als assistent in het Charité-ziekenhuis te Berlijn en vestigde zich daarna als oogarts te Gent.

Evarist Stocké was een idealistisch denkend, sociaal bewogen, impulsief man, die in de geest van de romantiek opging in de ideologie van een Grootgermaanse volksgemeenschap. In de V.B. nam hij een radicaal standpunt in. Zo raakte hij bevriend met dominee Domela Nieuwenhuis. Tevens was hij lid van het Katholiek Vlaamsch Oud-Hoogstudentenverbond van Oost-Vlaanderen. In de Eerste Wereldoorlog werd hij een ijverig lid van de Jong-Vlaamsche Beweging. Daar maakte hij deel uit van de interne studiegroep voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit. De leerstoel voor oogheelkunde was echter niet voor hem bestemd. Op 4 februari 1917 werd hij lid van de Raad van Vlaanderen en later ook van de Uitvoerende Commissie van de Raad. In de onderlinge strijd tussen de verschillende activistische richtingen te Gent bleef hij aan de zijde van Domela in de leiding van de Vlaamsche Nationalistenbond en de Nationalistenraad, alsook van de Gouwraad. Hij stichtte het dagblad De Morgenbode, dat een vrij gematigde houding aannam om de lezerskring voor het activisme te winnen.

Bij de Duitse ineenstorting in het najaar van 1918 week Stocké met zijn talrijk gezin uit naar Duitsland, waar ze te Düsseldorf opgevangen werden. Door toedoen van Matthias Erzberger, leider van de Centruumpartij, kreeg hij vergunning de oogheelkundige praktijk uit te oefenen. Zo ging het gezin Stocké voor Vlaanderen verloren. In de Tweede Wereldoorlog verliet Stocké Düsseldorf vanwege de talrijke luchtaanvallen. Hij ging eerst naar zijn tweede zoon Achiël, arts te Berlijn, daarna naar zijn derde zoon Walter, arts te Gundelsheim in Württemberg, waar hij kort daarna overleed. Zijn oudste zoon Willem, die in de periode 1916-'18 aan de Gentse universiteit gestudeerd had, werd kunstschilder en kwam in 1945 bij een luchtbombardement van Berlijn om. Zijn jongste zoon Siegfried raakte in de laatste oorlogsdagen van 1945 vermist.

HENDRIK D. MOMMAERTS